

Камінська Н. С., викладач,
Київський університет туризму, економіки і права, м. Київ
Науковий керівник: Федорченко Н. В., к.ю.н., доцент

УЧАСНИКИ ДОГОВІРНИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ ТРАНСПОРТУ

Транспорт є однією з найважливіших галузей суспільного виробництва і покликаний задовольняти потреби населення та суспільного виробництва в перевезеннях [3]. Тому учасниками договірних відносин у сфері транспорту є різні категорії осіб, що наділені необхідною правосуб'єктністю.

Стаття 21 Закону України «Про транспорт» виділяє наступні види транспорту загального користування: залізничний, морський, автомобільний, повітряний, річковий (внутрішній – водний) [3]. ЦК виділяє такі види договорів: перевезення вантажу (ст. 909 ЦК); перевезення пасажирів і багажу (ст. 910 ЦК); чартеру (фрахтування) (ст. 912 ЦК та інші) [5]. Особливістю регулювання відносин з перевезення є те, що їх регулювання здійснюється окремими нормативними актами в залежності від виду транспорту. До таких актів відносять: Повітряний кодекс України та Кодекс торговельного мореплавства; Закони України «Про залізничний транспорт» та «Про автомобільний транспорт», Статут залізниць України; Правила перевезення пасажирів, багажу, вантажобагажу і пошти залізничним транспортом України, затверджені Наказом Міністерства транспорту України від 28 липня 1998 р. № 297, Правила перевезення вантажів автомобільним транспортом в Україні від 14 жовтня 1997 р. № 363 та інші [4, с. 86-87].

Відповідно до цього законодавства України учасники договірних відносин у сфері транспорту поділяються на дві категорії: 1) безпосередні учасники (як сторони відповідних договорів); 2) опосередковані учасники (здійснюють регулювання договірних відносин, координацію дій безпосередніх учасників договірних відносин).

Державне управління в галузі транспорту здійснюють центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури, місцеві Ради народних депутатів та інші спеціально уповноважені на те органи відповідно до їх компетенції [3].

Учасниками договірних відносин у сфері транспорту є 1) транспортні підприємства (індивідуальні підприємці, що здійснюють перевезення та надають інші транспортні послуги); 2) суб'єкти господарювання, інші учасники господарських відносин, на користь та/або на замовлення яких надаються відповідні транспортні послуги.

Транспортні організації (індивідуальні підприємці – у випадках, не

заборонених законом) повинні мати відповідні ліцензії на здійснення перевезень відповідним видом транспорту.

Опосередкованими учасниками транспортно-договірних відносин є органи державної виконавчої влади, що забезпечують реалізацію державної політики у галузі транспорту. До складу системи цих органів входять: Міністерство інфраструктури України; Державна авіаційна служба України; Державна автотранспортна служба України; Державна служба автомобільних доріг України; Державна служба зв'язку України; Державна служба морського та річкового транспорту України.

Головним (провідним) органом у системі центральних органів виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у галузі транспорту і зв'язку, у сфері використання повітряного простору України та навігаційно-гідрографічного забезпечення мореплавства, є Міністерство інфраструктури України, яке охоплює окремі галузі транспорту (залізничний, автомобільний, повітряний, річковий, морський, метрополітен), а також галузі зв'язку [2, с. 231-232].

Література

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15/page>
2. Кучер В. О. Господарське право: курс лекцій / В. О. Кучер, В. М. Парасюк. – Львів: ЛДУВС, 2011. – 380 с.
3. Про транспорт: Закон України від 10 листопада 1994 р. № 232/94-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/232/94-вр>
4. Федорченко Н. В. Правові проблеми надання послуг з перевезення туроператорами / Н. В. Федорченко // Підприємництво, господарство і право. – 2010. – № 7 – С. 85-88.
5. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/435-15/page>

УДК 346.1(043.2)

Козирєва В. П., к.ю.н, доцент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ДОСУДОВЕ ВРЕГУЛЮВАННЯ СПОРІВ ПРИ ПЕРЕВЕЗЕННЯХ

Аналізуючи проблеми правового регулювання досудового вирішення господарських спорів в Україні, слід відмітити, що на сучасному етапі розвитку ринкових відносин діяльність органів державної виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та й самих суб'єктів